

ერთ ერთ თავის მოთხრობაში ბ. არაგვის-
ირელი ნატრობს: „ოლონდ თბილი, გამა-
ლცხლებელი ცრემლი მოჰხვდეს ჩემს მკერდს
და მკვდარიც კი გავცოცხლები“-ო. თუ ეს
დღესაც არ აუხდა ბ. აგვისპირელს, ყოველს
გმოთხვევაში ჩვენს ღირბს ლიტერატურაში
ხელი მოიხვეჭა. მე არა მგონია, რომ ბ.
არაგვისპირელის ურწმუნო და უნდო გო-
გება ამ ქვეყნად მოაოებულს „სახელს“
იღს ფასსა სდებდეს. ყოველს შემთხვე-
ვაში მაინც არ შეიძლება ახალგაზდავტორი
აღლოერი არ დარჩეს საზოგადოებისა და
ლიტერატურისა იმ ყურადღებისათვის,
რომელიც მან საესებით დაიმსახურა.
აიღეთ, თუ გნებავთეს მისი თხზულებათა
პირველი წიგნის გამოცემა. არცერთს ჩვენს
მოდებულ მწერალს არ ჰღირსებია ეგრე მა-
ღე მათ ნაწარმოებთა კრებულის დასტამ-
ება. თ. ილია ჭავჭავაძისა და აკაკი წერეთ-
ლის ნაწარმოების გამოცემა მხოლოდ ამ
გვა-ცხრა წლის წინად დაიწყეს, ე. ი. მა-
ინ, როცა მათის ლიტერატურულის მო-
გაწეობის შემდეგ თითქმის ორმოცმა წელ-
მა გაიარა.
ყაზბეგს სიცოცხლეში არც კი ჰღირსებია
თავისის თხზულების კრებულის ხილვა.

გეგმა

დღის შემდეგ. ყველა წევრები სამგლოვიარო

აქ კაცის ცხოვრების მოვლენა მთელ ბუ-
ნების მოვლენათა მიმდინარეობაშია ნაჩე-
ვები, როგორც ნაწილი ამ ბუნებისა, რომე-
ლიც თუმცა სხვა ნაწილებზე უფრო
უმნიშვნელო არაა, არც მათზე დიდმნიშვნე-
ლოვანია. თუბნისებრი ნაწილები
აქარის ნაწილები ის, თუ რა განხეთქი-

სიმონს, იმ სიმონს, რომელიც სიცოცხლეს გამოასალმა მისმა ძმა — ადამიანმა, ამგვარი დასურათება მოვლენისა, ცხოვრების ამგვარი სიმწარის დანახვა, ჩვენს ლიტერატურაში ახალი რამ იყო, რასაც უნდა მიეკცია შეთხველ საზოგადოების ყურადღება, მით უმეტეს, რომ იგი ახალს ნიჭიერის მწერლის მადლიანის კალმით იყო გამოხატული. აიღეთ მეორე მოთხრობა ბ-ნის შ. არაგვისპირელისა „ჩემო შვინდაც“, და იქაც იმავე ნახავთ, ბ-ნი არაგვისპირელი საგანს ჩვენის ლიტერატურისათვის არა-ჩვეულებრივის გზით მიუღვება და სურათის სრულიად სხვა სანახაობას დაგვანახებს. თუ აქამდის გლახთა ცხოვრების გარეგან მოვლენებს ვაჩვენებდა ჩვენი ლიტერატურა, მან გლახ-კაცთა სულის დასურათებას მიჰყო ხელი, მისი მკირე დარდი და პატარა სევდა დაგვანახა. დავიხატა მათის ცხოვრების უმნიშვნელო და საცოდავი მისწრაფება, მათის სულის კვეთების ბეზაობა. აბა დაუკვირდით გლახის ბიჭს სოსოს, რანაირად სწუხს და ჰგოდებს თავისი ხარის „შვინდას“ დაკარგვის გამო და რა ბედნიერებას და სიხარულს იგრძნობს, როცა ნახავს დაკარგულ „შვინდას“. ასეთი ტანჯვა რომ გამოცადოს ღღინღღმა განათლებულმა კაცმა, მთელი საცხოვრებელის დაკარგვაც კი არა ემარა და ასეთი აღტაცება მისთვის ხომ წარმოუდგენელია. შესაძლოა

ტანისამოსში გამოცხადდნენ. სპიკერმა გამოცხადდა პარლამენტის დედათქმის გარდაცვალება და დაუმატა: „მოვალენი ვართ ერთგულება შევფიცოთ ახალს მეფეს ელზაბედ VII. შემდეგ ამისა სპიკერმა და პარლამენტის წევრებმა დაიფიცეს. დაიფიცეს აგრეთვე იორკისა და კენტერბერის არქივისკოპოსმა; ჰერცოგმა იორკისა და კონაუტისმა, გრაფმა რობერტსმა და სხვა-ლორდებმა. განხილულ იქმნა რამოდენიმე წინადადება იმის შესახებ, რომ მეფეს გამოეცხადოს პარლამენტისაგან სამძიმარი დედის გარდაცვალების გამო და ტახტზე აბრძანების მილოცვა.

ლონდონი. სენ-ჯეიმის სასახლეში მომხდარ საიდუმლო ბეობაზე მეფეთავისი ამალით მომხდარა სამხედრო ტანისამოსში. მეფეს სიტყვა არ წაუკითხავს, არამედ ზეპირად ილაპარაკა მეტად გრძნობიერად. ეს სიტყვა, ალბათ, ოფიციალურად იქმნება გამოცხადებული, იმ დროს, როცა მეფემ სიტყვა დაიწყო, სენ-ჯეიმის სასახლის ბაღიდან ზარბაზნები დასცალეს ნაშინად ახლის მეფის ტახტზე აბრძანებისა. იორკის და კონაუტის ჰერცოგები ლონდონში დარჩებიან ხელამდე. მიცვალებულის გვამს ალბათ ზეგ გასვენებენ ვინძორში.

პარიზი. დიდი ბრიტანიის დედოფლის გარდაცვალების გამო უმაღლეს სასახლეში სამი თვის გლოვითა დაწყდა. ხელმწიფე იმპერატორმა ბრძანა: ზღვაოსან კადეტთა კორპუსის ორასი წლის იუბილეს აღსანიშნავად, რომელიც 14 იანვარს ილდესასწაულება, დაწყებული იქმნას გულზე სატარებელი საგანგებო ნიშანი.

ლონდონი. სამხედრო სამინისტროს განკარგულებით, იმ დროს, როდესაც ახალ მეფის ტახტზე აბრძანებას გამოაცხადებენ, ჯარები ქუჩის ორივე მხრივ იქმნება გამწყობებული. მხედრობისათვის დაწყდა მგლოვითობა 20 თებერვლამდინ; დროებით დასაფლავებამდის შევებით იქმნებიან შემოსილი, ოფიციალურ გაზეთები დასტამბულია პროკლამაცია, რომლითაც იწვევენ ყველა სამსახურის პირთ განაგრძონ თავისი სამსახური. პირველი სამგლოვითი წესები აღსრულებულ იქმნებიან ვინძორის წმ. გიორგის კაპელაში უცხოელ უმაღლეს პირთა და სხვა მიპატიებულ პირთა თანადასწრებით. შემდეგ გვამს წაასვენებენ ფრომფორში, სადაც გადახდილ იქმნება პანაშვიდი. ამ პანაშვილს მარტო მეფის სახელმწიფოს წევრნი დაესწრებიან.

ეს სიმრთელე იყო, რომელიც ნორმალურის აგებულიობის პატრონს სჩვევია, მაგრამ ჩვენის მოალეულისა და ქანც-გაწყვეტილის საზოგადოებისათვის ეგრეთ მოვლენა გაუგებარია და ღიზის მომგვრელი. ჩვენთვის ეგრეთ მწუხარება ზღაპრული ასეთის მცირე შემთხვევის გამო მაჩვენებელია გრძნობისა და გონებისა... და სისაწყლისა. ამ თვალთვით უყურებს ბ.ნი არაგვისპირელი სოსოსაც ერთის მხრით, გატაცებულია პოეზიით, რომლითაც არის აღსავსე მისგან აღწერილი მარტოვი მოვლენა და თანაც, მეორეს მხრით, ირონიულ ღიმილს ევრ იკავებს, დაგვიანებებს რა იმ შეუსაბამობას, რომელიც არსებობს საგანსა და მისგან აღძრულის სვედისა და მხიარულების შორის.

ეს ორი მოთხრობა ბ. არაგვისპირელისა (ესაა ჩვენი ცხოვრება“ და „ჩემო შვინდავ“) მთელის მისი ლიტერატურული ნიჭის განმსაზღვრელია. ამ ორ მოთხრობაშია აღნიშნული ყველა ის თვისება, რომელიც არსებით მხარეს შეადგენს ახალგაზდა ავტორის ნიჭისას.

პირველი თვისება ბ. არაგვისპირელის ნიჭისა არის ღრმა და უსასო პესიმიზმი. იმის ნაწარმოების მიხედვით, ჩვენი ცხოვრება არის შემდგარი სრულიად მოულოდნელისა და უფერულის შემთხვევებისაგან; ჩვენი სიცოცხლე დამოკიდებულია უაზრო და უმნიშვნელო მოვლენაზე. ჩვენ უბედურებას არსად თანამგვრძობი არა ვაყვს, და ის ბუნება, რომელიც რომატიულ მწერალთათვის „გულ

ლონდონი. მეფედ გამოცხადების ცერემონია დიდად საინტერესოა და კარგი სახანავია. დილის 8 საათზე მორიგი ჯარები, რომელნიც გრენადერებიდან შესდგებოდნენ, სამეფო დროშებით დადგნენ სენ-ჯეიმის სასახლის ეზოში. სასახლის აივანი მორთულია წითელის მაუდიტ. დიდძალი ხალხი შეგროვდა მახლობელ ქუჩასა და შესახვევებში. თითქმის ყველას სამგლოვითი ტანისამოსი აცვია. 9 საათზე ოფიცრები გაიძახიან „გრიდეთ“, და იმავე დროს გრაფი რობერტი თავისი ამალით გაემართა ჯარებისაკენ. უეცრად ყველას ყურადღება მიიქცია აივანზე გამოსულმა ოთხმა შიკრიკმა, რომელთაც რვა კაცი ახლდათ. ყველას საშუალო საუკუნის სხვა-და-სხვა ფერის ტანისამოსი ეცვათ, მათ შემდეგ გამოვიდნენ ჰერცოგი ნორფოლკისა, მემკვიდრეობითი გრაფი მარშალი და სხვა წარჩინებული პირნი. გრაფმა ნორფოლკისამ ანიშნა და მხლებელთ დაუტრეს ვერცხლის ბუკი. შემდეგ გამოვიდა უმაღლესის შიკრიკის, ოთხმოცის წლის მოხუცის, მოადგილე და სრულის მღუპარებით მოცულის ხალხის წინაშე ხმა მალადა წაიკითხა ძველებურის ენით დაწერილი ჩვეულებრივი პროკლამაცია მეფის ტახტზე აბრძანების შესახებ. კითხვის დროს ყველა ქუდ-მოხდილია. დაბოლოს შიკრიკმა მოიხადა სამკუთხიანი ქუდი და წარმოთქვა: „ღმერთო ჰფარვიდე მეფესა“. ეს სიტყვები ხალხმა აღტაცებით მიიღო, მუსიკა საეროვნო ჰიმნს უკრავდა მაშინ, როდესაც შიკრიკები ბუკს უკრავდნენ. როდესაც ცერემონია დასრულდა, შიკრიკები და სხვები გაემართნენ სამეფო ეტლებით ქალაქში. პროკლამაცია წაკითხულ იქმნა Royal exchange-ის წინ, ლორდმერის და ალდერმენის თანადასწრებით. პროკლამაციის წაკითხვის შემდეგ ხალხი მღეროდა „ღმერთო ჰფარვიდე მეფესა“ ზეგაძახილად „გაშას“ ახალ მეფის პატრისაცემლად. მეფე და ჰერცოგები წავიდნენ ოსბორნში 11 ს. და 20 წუთზე.

მონა. რუმინის მინისტრ-პრეზიდენტის გერმანიაში და ავსტრიაში მგზავრობას საგნად აქვს შეატყობინოს „სამთავროების“ სახელმწიფოთ რუმინისა და ბოლგარიის შორის უთანხმოების ამბავი, რომ შეტაკება არ მოხდეს ბალკანეთის კუნძულზე და რუმინისა ავსტრიის პასუხის გება.

პეკინი. ჩინეთმა მიჰმართა სახელმწიფოებს თხოვნით დანამდილებით იქმნას აღ-

დახურულთა მეგობარი“ იყო, ნამდილოდ „გულ გრილი და შეუბრალებელი“ მაყურებელია კაცთა ცხოვრების უბედურებისა და უმინარსობისა; კაცობრიობის უმეტეს ნაწილის გრძნობა, სევდა და ვარამი სიხატული და სიცილი წარმოშობილია სრულიად საცოდავისა, საბრალო და ფუჭის საგნისაგან.

მეორე ხასიათი ბ. არაგვისპირელის მწერლობისა შედგება ჩვენის ლიტერატურის მსვლელობისა მისი ნაწარმოები არის შემავრთებელი. ორის დიდის ლიტერატურული სკოლის ელემენტებისა. მისი თხზულებები არიან რომანტიულები და რეალური სკოლის ზედ-გავლენის ქვეშ აღმოცენილი. რომანტიული მანერა ბ. არაგვისპირელისა იმაში იხატება, რომ იგი როდი რჩება უღარდელ და გულ გრილ მაყურებლად იმ საგნისა და მოვლენის შესახებ, რომელსაც აღგვეწერს. მას იგი აღმოვითებაში მოჰყავს („ესაა ჩვენი ცხოვრება“). ანა და მწარე და ნაზ ირონიას აღძრავს მაში („ჩემო შვინდავ“). ეს მისი გრძნობა ან ნათლად არის გამოხატული, ანა და დაფარულია თვით სტილში, ენაში, ნაწერის კილოში, ამიტომაც არის, რომ თუმც ბ. არაგვისპირელი გულის გამგმირავ სურათებს გვიხატავს კაცთა გათასირებისა და გარყვნილებისას, მაგრამ მისი ნაწარმოები ყოველთვის მაღალ ზნეობრივი ქმნილებაა, მეტად კეთილშობილის გრძნობების აღმგვრელი. რომანტიკოსია ბ. არაგვისპირელი იმიტაც,

ნიშნული, რომელ ადგილებში იქმნება შეჩერებული ეგზამენები; ნება დართონ სამხედრო იარაღის შემოტანისა ავიაკების მოსასპობლად; აღნიშნონ საზღაურის გარდახდის ვადა, ნება დართონ საღამოვნო გარდასახადის მომეტებისა და აღნიშნონ ვადა ჯარების უკან წაყვანისა.

ლონდონი. დედოფლის გვამს გასვენებენ ოსბორნიდან 19 იანვარს; დაკრძალვა მოხდება 20 იანვარს ვინძორში. დედოფლის სურვილის თანახმად, დაკრძალვას დაესწრება დიდ-ძალი ჯარი.

უბრახტი. კრიუგერს თვალის ოპერაცია გაუკეთეს შუადღისას პრაუ. სკელოვმა და ექიმმა გვიმანმა.

12 იანვარი
ოსბორნი. გერმანიის იმპერატორი ინგლისიდან დედოფლის დასაფლავების შემდეგ დაბრუნდება გერმანიაში; იმპერატორის მემკვიდრე ჩამოვა 13 იანვარს.

კოსტინი. მეფის ჩამოსვლამდე ქალაქ მოდებული ბურუსი გაიფანტა. 12 საათის შემდეგ გაისროლეს ზარბაზნები ახლის მეფის სასახლოდ. ჩამოშვებული დროშები, როგორც კი გამოჩნდა გემი „ალბერტი“, ისევ აფრიალეს, გადმ ვიდა თუ არა ხმელეთზედ, 21-ჯერ გაისროლეს ზარბაზნი. ყველა დამსწრე პირები სამგლოვითი ტანისამოსში იყვნენ. მეფე საღამოზე პასუხს აძლევდა ხალხს. რამდენიმე წუთის შემდეგ ოსბორნში მივიდა.

ეურნალ-გაზეთებიდან

✱ ლონდონის იქნება: ბურების ექვსა უფროსები ატყადავენ იმ კაცებს, რომლებიც ურჩევდნენ ბურებს იარაღის ატანს. უფროსები იმ კაცებს ისე ექვსებან, როგორც ჯაშუშებსა.

კიტინერა თუქება დეპუტატი, ვითომ გრემი დაამარცხა ბუ ების რაზმი 800 კაცისაგან შემდგარი და ვითომ ამ გამარჯვების ნიშნად ერთი ბური უგვად აიყვანა და ამდენიმე მასრის ატყადავდა აიღო. ღონდონელ საზოგადოებას ეს უცნაური დეპუტა სასაცილოდ არ ეყო; ადარავი სჯერა ინგლისელი კარების გამარჯვება.

ფიგაროსა ზოლაციის მიმომხიდეული ამბობს ინგლისის მდგომარეობის შესახებ სახრეთ-აფრიკაში, რომ ეს დგომარეობა ამ ჟამად შესამჩნევად ცუდია, სანა მარშან ზარეულ დამარცხების დროს. კოლენზოსს, მაკენსფორტისსა და სტრამპერგს შემდეგ ჩვენ წარმოგვიდგათაღწეონ მშვენიერი სურათი უცნუ გადამხულები ბრიტანელი ღმრისა, რომელმაც მატად იქცია

რომ ხშირად კაცის გაპირუტყვებისა და გაბოროტების მიზეზად საზოგადოებასა სახანეს და კაცის პირად ღირსებას უმაღლესად აყენებს საზოგადოების უფრუ და დესპოტურ მოთხოვნილებაზე*). თვით ამ კრებულში არის ორი ამნაირის შინაარსის მოთხრობა. „აბრეშუმის ცხვირსახოცი“ და „მომილოცნია ახალი წელი“ ტიპური რომანტიული თხზულებაა ჯერ ერთი თვით გმირი ამ ორის ეტიუდისა ჩვეულებრივი რომანტიული გმირია—ზნე და ცემული დედაკაცი, რომლის გარყვნილების ბრალი სრულიად საზოგადოებას ედგება. ბუნებით თვით პატრონისა და კეთილშობილი არსება საზოგადოების უღარდლობამ და უზრუნველობამ, საზოგადოებისგან შემქმნილმა პირობებმა მიიყვანეს ამ დაცემამდინ. ერთი მთავანი, უფრო ნაზი და საბრალო, თავს მწამლავს და ამით შეინანიებს უნებლიეთს ცოდვას („აბრეშუმის ცხვირსახოცი“). ხოლო მეორე გაშმაგებულია ბედზედ, რომელმაც იმ მდგომარეობამდის მიიღწევია, რომ ერთად ერთი ცხოვრების სახსარიც, მოძრაობაც, კი მოუსპოა და გააფრთხილები და გულდასუთქული იმ საზოგადოებისგან, რომლის მიკარება ადამიანს უწყალოდ სწამლავს, რომელმაც მისი გულ-წრფელი გრძნობა, მისი წმინ-

*) „ბაღლი ყოფილხარ“, „მხრები-და ავიჩიე“, „ხითხითებს და ხითხითებს“. ეს მოთხრობები ბ-ნ არიგვისპირელის ჟღერატურულ მოღვაწეობის შემდეგ ხანას ეკუთვნის.

მასხარად ადგება თავსედი ბუქებისა. ეს ინგლისელი ისევე მარცხდება, მაგრამ მეტად მასხარებებს, როგორც ქალაქისა და ზეგნეს, ბუგრა-ბუგრა მისათვის წარსადგენი გაუგზავნოს კატინერს და ისიც ვიგისად ჯარის კაცები. აი ესაა მარჯვე დრო საიმისა რომ აფრიკანდერებმა მიაღებინონ ინგლისს პირობები, რომლებიც დაუდგეს აფრიკაში ნერს ვონესტერში მამსდარ კრებაზედ ანაირად თითონ ინგლისის მთავრობისა და თვის თანხმობით დაამყარონ სამხრეთ-აფრიკა ჰოლანდიული ტომის ბატონობა.

✱ ინგლისურმა გაზეთმა „ნელ მალ გაზეთი“ დაწერა, რომ დეპუტატი უსათუად უნდა დაიხრეტოს, როცა ჩვენი ჯარები სულში ჩაიგდებოდნენ. მეორე ინგლისისევე გაზეთი „დეილი ქრისტიანის“ რეაქტორად ნაშეფთხა მასსინგამ შემდეგო პასუხი მისცა „ნელ მალ გაზეთისა“ მხედველობაში მივიდეს თქვენი წინადადება რომ დეპუტატი თოფით დაიხრეტოს, როცა ვიქტორ, რადგანაც იმან თოფით დახრეტა ერთ ჩვენი ვაჟბატონი, რომელიც ურჩევდა ბურებს იარაღის დაუტანს და თავიანთ უფროსების ურჩევისას.

არწმუნებელი ვარ, ძალიან გაკანსრდება როცა გაიგებთ, რომ ინგლისელ აკადემიკოს პასნები აქვთ არ აიყვანონ ტუგვად ბურები (ე-პირდაპირ დახრეტონ). ერთი აფრიკური მწერ რომ ეს პასნება თითონ დეპუტატს შეეხება თან ზიზღით იხსენიებს ამისთანა პასნებას რასაკვირველია, თქვენ გაჭვინტავთ აფრიკის ამისთანა მხედველებს, როგორადც ინგლისელ კაცის და მამუ-ის სიყარულის წინააღმდეგ მარტად შეკდიანთ არსიანდა და მშვიდობიან პასნებობდეთ, რადგანაც ჩვენი ჯარები მშვენიერად ასრულებენ ამ პასნებას: ქვეყანაში იცოდა რომ ამით ერთი ბურიც არ დაუჭერათ ტუგვად მხედრებს დეპუტატს, ამის არა თუ ტუგვად დატყვას და თოფით დახრეტას, თვალთ ხანსაც ვერ ედირსებან.

ამ პასუხს გაზეთები ზნეობრივ სილად სილადან ჰან მალ გაზეთებისათვის.

✱ სრული ვიორა გახდა, რაც დეპუტატის სახებ ნამდვილი ცნობა ადარ მოსულა. ათხმა ვრცელდება, მარტამ არც ერთი არაა სწორი. ბრძოლის ვედიდან ესაღვ დეპუტატი სულა ღონდონში, რომ დეპუტატი გავიდა მ ვადაში და ნატადში მიდის. ასეა თუ ისე კი ნამდვიდად იცის ექვსამ, რომ ეს ქრისტიანია (ასე ექსანის დეპუტატს შვიი წევრ გამო) არ დაიგვანებეს და მალე ისევე მთქვეყანას ააღმარებებს.

✱ ფრანგი ეურნალისტი ვორტისი, რომელიც ეს არის ესაა დახუნდა ტრანსვალიდან

დათა წმინდა უსინიდისოდ შეუღახეს, მ წასთან გასწორეს, ტოლახით შეუთხუნნ და იქამდე მიიყვანეს, რომ თავისს ხორცი ედვა დაუწყა. აღელვებული დედა-კაცი უკანასკნელს ღონეს მოიკრებს და, როგორც სართულიდან მტანჯველ ადამიანს მხიარულების ხმა ჩამოვსდება ახალ წლის მ გებების გამო, აგვივით ეზოში გაეარდნენ საჩქაროდ ნავთს მიახს-მოასხამს იმ კარვთან და ფანჯრებთან, საიდგანაც მხიარლება მოისმოდა, ცეცხლს წაუკიდებს შესძახებს—„ხა, ხა, ხა! მომილოცნია ახალი წელიო“. ეს ეტიუდი ერთი საუკეთესო თაგანია, იმ ძლიერის გრძნობით, რომელთაც იგი აღსავსეა და იმ ღრმა აზრით, რომელიც შიგ არის გატარებული, იმ ხელონურის შემოქმედებით, რომლითაც იგი აღბეჭდილია. მუდმივი უთანხმოება პირადობა და საზოგადოების შორის, მათ შორის სრული ანტაგონიზმი, საზოგადოების ცრუმართულობა, რომელიც მხოლოდ ხოცისა და სულის დამატყვევებელ ბოროტებაში იხატება, ადამიანის გაქვლედა და მქვემ გათვლა მადლართა და მშვიერთა ბენიერთადა უბედურთაგან,—ეს ერთი იმ უთავრეს საგანთაგანია, რომელიც ჩვენს მწერალს აწვითავს და აღვლევს.

რეალისტური მანერა ბ. არაგვისპირელისა იმაში სჩანს, რომ საგნად თავისი ნაწარმოებისა იღებს უბრალო, ჩვეულებრივ მოვლენას. უმეტეს ნაწილად მისი ნაწარმოებები გმირნი წარმომადგენენ ორიან საბრალო

*) „მოამბე“ № 9-9 და 9-10.

ტაგურა ცხუებათსი, რომელსაც მკვლე
ჩადუნა უბრალდება.

დღეჲსა გულისტყუილთაჲსა რამეჲსა
ძოკლად ედუნა ბრალად.

მიხედო აბესაძეს, გომარგი თათულა
სა, ლახარე ჩაჰეიშეილისა და იუანე
შეილისა, რომელთაც ქუჩილობის ჩადნა
ბრალად.

ნ. ი. ბ. ნ. ი.

ხორცი	ძრახისა	1 გ.
სუკი		— 15
> ცხვრისა		— 8
> ღორისა		— 12
> კამეჩისა		8
> ღორის ბარკალი	სადგურთა	— 13

(ძრწხნისა და ცხერის ზორცის იის თურბი
 დღეს, კამეჩს—მეწახე ღრს—ღამდა
 ჰურბი თურბისა . I ზარ. 1 ტორ. 5
 , II , 3
 , III , 3
 ბგუე თარბისა . I , 5
 , II , 4
 , III , 3
 ღაუშე ჰე. მაშ. I , 6
 , II , 4

საავადმყოფოში:
ქალაქის სხელმწიფო საავადმყოფო
ხეივანის ქვეა, სხელმწიფო სსლი. ფსპ
თა ოთახში—12 მან. თუ, ცალკე ოთახ
60 მან. თუეო.

ქალაქი საძეგურნალო. მუხრანის ქუჩა,
დო ტერ-ოსმანოვისა. რჩევა 30 კმ., დარ
თვის რჩევა და წამლობა უფასოა. სამე
ლოს გზებ ქვემო გ. თარსანოვი.

ქალაქი საძეგნაღოს განუყოფილებს
 აგლანისა, კახეთის ქუჩა, სასლი ტე
 რფისა. გამკე ქეიმი შინაქოვი.

ქუჩაი : ჯეჰსანდროვის ქუჩა, სსლი
ქუჩის, ექვმი 6. კასუოო.
ხან უნახ ვოონდოვის ქუჩა,
ოედაგროვის, ექვმი ტრასატუროო.
აგაღების სამეჰნანდო, ელისაბედის
სსლი ზიანხოვის, აგადმოეჰის უფასოდ
ან დილის დილა ექვმი 2. ტრასიო.

ქალაქის ავადმყოფთა სასადგომის
თანაგის, უფასო, იმყოფება კოფრის ქვე-
ბარნისა, ღრბნერგუნისა და ეკუთვნის
ში. ექიმი მ. გუდუასიშვილი.
სიფილისით ავადმყოფ ქალთათვის სა-
მეოფო იმყოფება ავადმყოფი, ნეტრე-
კელისათვის. 25 ადგილი უფასოა, 15 ად-
გილი ფასიანი. თვეში ღირს 12 მან. ექიმი მ.

გადმეცხე სენით ჯვადმოფრთხილის უ
საჯვადმოფრთხილ. გმიტე ექიმო გუფუფინანტო.
ქადაქის უფასო ღამე თავ-შესაფარი სახლ
1) ფორნინტოვის ქუჩა, შუაქუჩა ნაწილი,
ღი მედიკანისა.
2) დიდუბეში, სახლი გოლდფიშტისა.

ბანსკალბანი
ტფილისის ქალაქის
გამგეობა

აჭიშტა ატყაფიან,
რომ მის თანადანწყობით, 1901 წ.
25 იანვარს, შუადღის 12 საათზე
ნაშენული საჯარო ვაჭრობა, რომ

ფაზი ქალაქის სახლში (შოთაყისუ

ბონაწილეობა მიიღოს ვაჭრობაში
შაობიდან განიხილოს დაწარმოება

პრობანტი გ. მკეოზის მე-4 განყოფილებაში უფრო დღეს, კვირა-რამდენიმე

კარდა, დილის 9 საათიდან
დღეის 3-სამდე. (5. 9)

ქართ. სმხ - სპ. ვახტის დიდი ქუჩა, № 27.